

[Finansministeren.]

jeg mener også, at jeg i det, jeg har sagt, har givet udtryk for, at vi måske også når nær op til den ene pct., for det er jo ikke kun den statslige bistand, der skal være på 1 pct., det er den samlede bistand.

Her må vi jo ikke glemme, at en række store lande også har en helt anden interesse, ikke blot i det at hjælpe udviklingslandene, for den interesse har vi og måske mere end de store lande, men de har også en økonomisk interesse i at være med i udviklingen i disse dele af verden, en økonomisk interesse af en noget anden karakter end den, de små lande har. Og derfor vil man også se, at de store lande går ind med ret betydelige finansielle ydelser, investeringsydelser af finansiell karakter, hvor vi altså ikke har midlerne; jeg vil ikke benægte, at det kunne vi have, hvis vi ville skaffe disse midler, men der er altså i dette billede af bistandsydelse til udviklingslandene et moment af en helt anden karakter for de store landes vedkommende. Der er, skal vi sige en mere egoistisk interesse, økonomisk interesse i at være med dér, som gør, at man — når man sammenligner de tal, der foreligger internationalt, og hvori disse ting er medregnet — godt kan få et noget skævt billede af den indsats, der ydes her i landet i forhold til andre lande.

Jeg har her en tabel fra 1966 for de 15 største bidragsydere til udviklingsprogrammet. Den viser, at Sverige ligger som nr. 1, hvis vi regner det ud pr. indbygger, derefter kommer Danmark som nr. 2 — det er ganske overraskende tal — og så kommer Norge som nr. 3. Schweiz ligger helt nede på sjettepladsen og USA på syvendepladsen; så hvis man regner det ud på denne måde, i forhold til indbyggertallet, er det altså ikke så dårligt, vi er placeret, som hvis man regner det ud i forhold til nationalindkomsten.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Peter Jørgensen* til undervisningsministeren:

„Agter ministeren i indeværende folketingsssamling at foreslå ændringer i loven om lærlingeforhold, og vil ministeren oplyse, hvilke forbedringer af lærlingenes forhold der i bekræftende fald tilsigtes?“

Peter Jørgensen: Baggrunden for det stillede spørgsmål er den, at både lærlingene selv og de organisationer på arbejdsmarkedet, der har med lærlingenes forhold at gøre, har rejst spørgsmålet om betimeligheden af en eventuel revision af loven om lærlingeforhold, som blev vedtaget i 1956. Statsministeren var i sin åbningstale den 4. oktober inde på spørgsmålet og sagde bl. a., at regeringen fulgte udviklingen på lærlingeområdet med megen opmærksomhed, og antydede, at der måske var ting i erhvervsuddannelseslovene, som tiden var løbet fra, og at det måske ville være rimeligt at tage disse spørgsmål op til en drøftelse mellem arbejdsmarkedets parter. Om der i disse udtalelser ligger et ønske om en eventuel kommissions- eller udvalgsbehandling, ved jeg ikke, men det ville være hensigtsmæssigt, hvis man nedsatte et sådant udvalg, der kunne kulegrave alle disse problemer med henblik på en revision af loven.

Jeg er enig i lærlingenes krav på de væsentlige punkter; det drejer sig først og fremmest om de økonomiske forhold, for det andet om undervisningen og i forbindelse med den mesterlæren, og det tredje spørgsmål er boligproblemet. Der er en lang række faglig kongresser, der har behandlet sagen i indeværende år, ligesom pressen har viet disse problemer megen interesse.

Jeg håber, mit spørgsmål må medvirke til, at problemerne løses på en for alle parter tilfredsstillende måde.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Som det fremgik af hr. Peter Jørgensens bemærkninger, var statsministeren inde på disse problemer i åbningstalen i oktober i år.

Nu er det jo ikke sådan, at der ikke i disse år er sket og stadig sker både afgørende og betydningsfulde udbygninger og nydannelser inden for erhvervsuddannelserne, også inden for lærlingeområdet. Der er i årene siden 1956 samtidig med omlægningen fra aftenskole til dagundervisning sket en række forbedringer: undervisningsplanerne er blevet udbygget, der er blevet anskaffet bedre udstyr, og der har fundet en udstrakt kursusvirksomhed sted for lærerne. Inden for flere fag i industri- og håndværksområdet er det i dag sådan, at en lærling gennem